

Увод

Под појмом новинарство уобичајено се сматра „пракса истраживања и извештавања о догађајима, питањима и трендовима и представљање широј публици“. Новинарство је, само по себи, широк појам, тако да у себи неумитно носи много варијација. Но, једна особина се уобичајено сматра заједничком за све врсте новинарског рада, а то је непристрасност (иначе би се текст сматрао памфлетом, уколико брани ли напада неку идеју или групу, или пак, комерцијалном рекламом, уколико хвали и рекламира неки комерцијални производ). Још једна од карактеристика новинарства је да текст или изговорена реч мора да информише грађанство. Осим покривања инситуционалних дешавања и пословања, новинарство такође покрива културне аспекте друштва, као што су забава или уметност, или пак, спорт. Специфична поља новинарства су и фотонинарство или документаризам (прављење документарних репортажа).

Једно од најзанимљивијих поља данашњег новинарства представља сфера истраживачког новинарства. Овај тип новинарства је такође веома дисперзован, и по темама, и по методама којима се служи. Истраживачким новинарством се, стога, сматрају и истраживања новинара о питањима мафије, организованог криминала, политике, или пак, најобичнији текстови који истражују неку од тема из историје, културе или сличне „мање проблематичне, делатности. У следеће поглављу покушаћу да расветлим историју новинарства као таквог, и посебно бацим светло на поље истраживачког новинарства, тј. како се ова подврста новинарства развијала кроз историју и како се данас, посредством нових медија, развија даље, те које су његове перспективе и које су му претње.

1. Истраживачко новинарство

1.1. Историја новинарства до XX века и рађање истраживачког новинарства

Традиционалне историје новинарства обично започињу рано, неке чак бнапомињу да би почетак новинарства могао бити датиран чак и у петстоту годину пре нове ере. Писаним делима претходила су приповедања (Персеја, Хорација и Беовулфа, хронике Одисеја и Лејла и Ме). Ова приповедања, попут наших епских народних песама из десетерачког циклуса, преносио се „извештај“ о неком догађају с колена на колону, усменим путем, у време када је писменост била веома ексклузивна категорија. Временом, ствари су се мењале, па је приповедање, у чијем је срцу била и „надоградња“ чињеница измишљеним и претераним заплетима или својствима јунака, бивало замењено објективнијим формама извештавања. Развојем писања настају разлике између прича и чињеница, па је створен „запис догађаја“, а те разлике могу се данас чинити у светлу данашњих расправа о односу новинарства и стварности вештачким.

Један од првих таквих извештаја у Енглеској био је извештај о бици код Аженкура 1415. Његов маштовит стил опонашан је у памфлетима о новостима из Европе током наредна два века, када су штампари почели да објављују извештаје о текућим дешавањима, који су били драматични, изразито патриотски и подржавали су владу. Извештавање је често било живописно и, у време када је Енглеској претила шпанска инвазија, детаљно је описивало „чудовишна и сурова мучења која су Шпанци припремали енглеским мушкарцима и женама“ и масакре и силовања која су чинили шпански војници у Холандији:

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com